

Список використаних джерел

1. Борщевський В., Василиця О., Матвеев Є. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. Держава та регіони. 2022. № 2. С. 30-35.
2. Власенко Т.А. Ефективність та результативність публічного адміністрування. Розвиток європейського простору очима молоді: економічні, соціальні та правові аспекти : зб. матеріали Всеукр. наук.- практ. конф. молодих учених та студентів. Харків : НТМТ, 2016. С. 1942–1947.
3. Державне управління: Словник-довідник / за заг. ред. В. М. Князева. Київ : УАДУ, 2002. 228 с.
4. Публічне управління та адміністрування в умовах війни і в поствоєнний період в Україні : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. У трьох томах, м. Київ, ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України, 15-28 квітня 2022 р.; ред. колегія : І.О. Дегтярьова, В.С. Куйбіда, П.М. Петровський та ін., уклад. Т.О. Мельник. Т. 1 К. : ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 217 с.

Налбандян Крістіна Олександрівна

Здобувач другого рівня вищої освіти,

спеціальність «Публічне управління та адміністрування».

Донецький національний університет імені Василя Стуса

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ І В ПОСТВОЄННИЙ ПЕРІОД В УКРАЇНІ

В умовах війни перед органами публічної влади України виникли нові завдання, які пов'язані з наданням адміністративних послуг, забезпеченням діяльності суб'єктів господарювання, організацією територіальної оборони громад, евакуацією населення, соціальним захистом внутрішньо переміщених осіб тощо.

Для вирішення та подолання зазначених проблем в умовах війни на допомогу приходять згуртованість українського суспільства. Отже, людська спільнота, у якій майже кожен громадянин є активним учасником у вирішенні проблем у соціумі.

Основою розвитку громадянського суспільства виступають права та свободи людини та громадянина.

Слід зазначити, що об'єднання українського суспільства та публічних інституцій сталося насамперед тому, що в Україні тривалий час відбувалися процеси демократизації суспільних відносин на основі національних цінностей.

Значна кількість громадянського суспільства швидко модифікували свою

діяльність відповідно до умов воєнного стану.

Частина переорієнтувалась та змінила свої функції на допомогу силам оборони та безпеки, реалізацію гуманітарних, інфорційних, просвітницьких, наукових проєктів, розвиток зв'язків з іншими громадянськими суспільствами, органами публічної влади, бізнесом та міжнародними організаціями.

У досягненні перемоги на агресором, значну роль відіграють міжнародні партнери України.

Прикладом тому такі держави, як США, Великобританія, Польща, Франції, Іспанії та Латвії та інші, допомагають Україні зброєю, військовим обладнанням, ліками, продуктами, коштами, а також приймаючи на своїх територіях понад 5 мільйонів українців (видання «Главком» від 17 серпня 2023 року, <https://glavcom.ua>).

Незважаючи на це, чисельність соціально-економічних та інших проблем не зменшується. Тому необхідність пошуку нових, більш ефективних та науково обґрунтованих підходів до їх розв'язання як на сучасному етапі, так і в майбутньому залишається основною проблемою.

Спільнота постійно посилює свої підходи до формування публічно управлінських рішень в умовах війни та пропонує нові стратегії післявоєнної відбудови нашої держави.

На підставі Закону України про Державну службу - державний службовець визначається як громадянин України, який займає посаду

державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби.(частина третя статті 6 Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-III).

Громадянин у відповідності до зазначеного Закону має займатися публічною, професійною, політично неупередженою діяльністю із практичного виконання завдань і функцій держави.

Ключові поняття цього закону ми зустрічаємо звичні для нас слова: безпосередній керівник, державна мова, керівник державної служби в державному органі, посада державної служби, професійна компетентність, професійний розвиток, рівнозначна посада, суб'єкт призначення, функції з обслуговування, професійне навчання, службова дисципліна.

Але у воєнний час фактично кожне визначення потребує уточнень. А разом з уточненнями і пере налаштування.

Із самих перших днів війни державних службовців можна було знайти в різних місцях - і на службі і в територіальних оборонах, на території Польщі та інших країн ЄС.

У визначенні держслужбовця на першому місці стоїть саме це слово - Держслужбовець це громадянин.

Стосовно поняття «Державна служба», це публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави.

Тому, держава є формальним інститутом, який є формою організації політичної спільноти під керуванням уряду та має свої функції та задачі.

Існують ключові функції у держави та кожна з них впливає на життя кожного громадянина Держави.

- економічна, політична, правоохоронна, гуманітарна, інформаційна;
- функція охорони здоров'я населення та, звісно, функція оборони.

Держава контролює процес розвитку в кожній з функцій. Тому економіка зростає та стає сталою, гуманітарна сфера створює умови для розвитку цивілізованого суспільства.

У стані війни держава змінює свої функції та завдання. Вона в першу чергу має вижити та захистити свою незалежність та суспільство.

Змінюється кожна з основних функцій та це відбувається у великий залежності від масштабу військових дій.

Незважаючи на війну, Україна не знищила власну культуру, історію, націю, тощо. Існує кардинальна різниця для кожної людини. Або ти служиш в державі, яка намагається забезпечити своїм громадянам кращі умови для розвитку в освіті чи у публічному управлінні, чи ти служиш державі, яка намагається просто вижити.

На даному етапі в служінні відбуваються надзвичайно трансформаційні процеси, які неможливо проігнорувати та всі посадові інструкції, що прописані у статутних документах, в законах чи у положеннях про міністерства стають надзвичайно неповними та неспроможними потребують уточнення.

Таким чином реалізація державного управління у сфері організації цивільного захисту, що вживаються на центральному, регіональному та

місцевому рівнях потребують вдосконалення, як у нормативно-правовому забезпеченні, у науковому дослідженні питань практичного впровадження законодавства так і врегулюванню питань цивільного захисту з урахуванням дій центральних і місцевих органів влади для здійснення державного управління в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел

1. Ващенко К. О. Професійна підготовка державних службовців: теорія, методологія, практика: монографія ;місто Івано-Франківськ; 2017. 36-38 с.
2. Піганьоль Р., Саковіч М., Ердманн К., Петерсоне Б. Система підготовки ДС у Франції, Польщі, Іспанії та Латвії. К.: вид-во НАДУ, 2010. 150 с.

3. Маліновський В. Я. Державне управління : навч. посіб. / В. Я. Маліновський. Луцьк : Вежа, 2000. 558 с.
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 року № 246;
5. Офіційний вісник України. 2016. № 28. Ст. 179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/b19>. (дата звернення: 10.02.2024).
6. Закон України від 16 грудня 1993 року № 3723-ХІІ «Про державну службу». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3723-12#Text>
7. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. с. 43.